

VRTČEVA POŠTA

Velespoštovani g. urednik!

Takoj ko se je pričela šola, sem že povpraševala za »Vrtec«. Naročena sem že tretje leto na ta list. Zelo me bo veselilo, ako priobčite teh par vrstic v Vašem koščku. Obenem Vam bom napisala tudi pesmico.

Botri zimi

Po beli cesti
in z belim konjičkom,
s srebrnim vozičkom
k nam botrico zimo
so v vas pripeljali.

O botrica, sto vdanih poklončkov!
Pa kaj ste pripeljali?
Mogoče kup sladkih bonbončkov?

Kepe snežene nam boste le dali?
Ne, botrica, saj veste,
najdražje nam je, da greste.

Iskreno Vas pozdravlja

Ločnikar Tončka,

učenka I. razr. meščanske šole na Viču.

Cenjeni g. urednik!

»Vrtec« mi zelo ugaja. Novo številko vedno nestrno pričakujem. Glavo si belim z ugankami, toda do danes še nikoli nisem rešil vseh.

Pri nas v šoli je prijetno. V razredu nas je 35 sošolcev. Vsi se učimo istih predmetov, vsi smo istih let in istih misli. Pa naj pove pesmica:

Šolarji mi

Šolarji mi, veseli, mladi,
radi učimo se vsi.
Mirno poslušamo, pazimo radi,
vedro v življenje že gledamo vsi.

Vas pristrčno pozdravljam

Cimerman Franc,

učenec V. razr. ljudske šole v Jaršah.

Spোštovani g. urednik!

Prvič sem se opogumila in Vam pošiljam rešene uganke.

Sem v tretjem razredu osnovne šole pri uršulinkah. Do šole imam eno uro hoda.

Stanujem v Stožicah. Če Vas bo pot kdaj nanesla v našo vas, pa me pridite obiskat. Ali pa vsaj jaslice pridite pogledat.

Sedaj pa sprejmite Vi in Vaši čitatelji prav pristrčne pozdrave!

Eržen Marija, Stožice št. 29.

Pa zakaj so bele ceste

Detece:

Pa zakaj so bele ceste,
ki držijo v širni svet.
Svetle zvezde, ve mi dajte
dober opomin in svet.

Zvezde:

Detece, ti si še mlado,
ne poznaš težkoč sveta
in v mladosti vedno z nado
čakaš vseh dobrot sveta.

Detece, te ceste bele
so prav goljufiva sled.
Po njih hodi mnogo bede,
kamenje je tam in led.

Drži se domače grude,
tu boš našel zemski raj.
V svet drže stotere ceste,
ena sama pa nazaj.

Matičič S.

NOVE MLADINSKE KNJIGE

Mirko Kunčič: Triglavske pravljice. II. zvez. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani 1944. — Str. 114. — Vez. 24 lir.

Pisatelj Kunčič je zbral zopet 12 pravljič iz okolice Triglavskega pogorja in jih prav spretno priredil za mladino. Zanimive zgodbe bodo otrokom v prijetno zabavo in tudi v pouk. Saj je skrito v teh pravljičah mnogo zdravega jedra in ljudske modrosti. Dobro je, da pojasnjuje pisatelj manj znane in lepe narodne izraze pod črto in v opombah na koncu knjige. Jezik je čist in uglajen. Pravljičice so tudi bogato ilustrirane. Knjigo toplo priporočamo posameznikom in šolarskim knjižnicam.

